

ΠΡΟΣΩΠΑ

Στις διασταυρώσεις της με τη λογοτεχνία δικαίωσε πραγματικά την έννοια μιας χαρισματικής συγγραφέως. Ανήκει σ' εκείνα τα άτομα που μπορούν να σε ταξιδέψουν προς την αρμονία. Η **Σοφία Βόικου** έχει δημιουργικό τρόπο σκέψης, έχει εντυφλήσει στην τέχνη της συζήτησης, πιστεύει στη φιλία, έχει γνώση της ουσίας των πραγμάτων και αναλύει με θετική λογική. Μας αποκαλύπτει ότι, μέσα από τα γραπτά της, πολλές φορές έχει πει πράγματα που δεν θα τολμούσε να πει δημοσίως σε προφορικό λόγο και ότι η συγγραφή την αποσυμπιέζει από τις δυσκολίες της καθημερινότητας.

“ Ζούμε όλοι μας σε κατάσταση ψυχολογικής τρομοκρατίας

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗΝ **ΕΦΗ ΔΟΥΛΗ**

□ Ποιες είναι οι λογοτεχνικές σας επιρροές, κυρία Βόικου, και ποια η πρόταση που καταθέτετε μέσα από το έργο σας;

Δύσκολη ερώτηση, διότι όταν διαβάζεις πολύ και από μικρή ηλικία, επηρεάζεσαι και υιοθετείς πράγματα υποσυνείδητα τις περισσότερες φορές. Στη συνέχεια, τα χρησιμοποιείς στη γραφή σου χωρίς να το αντιλαμβάνεσαι. Από τις αγαπημένους μου ωστόσο συγγραφείς είναι ο Καζαντζάκης, ο Τολστόι και ο Σταντάλ.

□ Υπάρχει κάποιος ιδιαίτερος λόγος που αρχίσατε το συγγραφικό σας έργο;

Θεωρώ ότι ήταν μια βαθύτερη εσωτερική μου ανάγκη να εκφραστώ και να βάλω τα συναισθήματά μου σε μια τάξη. Η συγγραφή παίζει έναν ψυχοθεραπευτικό ρόλο για μένα. Με αποσυμπιέζει από τις δυσκολίες της καθημερινότητας. Ακολουθώ πολλές φορές το δρόμο που ακολουθούν οι ήρωές μου, συμπάσχω μαζί τους, οργίζομαι με τις πράξεις τους, κλαίω με τα πάθη τους. Με απλά λόγια, ζω μαζί τους. Μέσα από τα γραπτά μου, πολλές φορές έχω πει πράγματα που δεν θα τολμούσα ποτέ να τα πω δημοσίως σε προφορικό λόγο.

□ Πείτε μας για το βιβλίο ή τον συγγραφέα, που έχει χαρακτηρίσει στη σκέψη σας ως άνθρωπος αλλά και ως δημιουργός.

Χωρίς δεύτερη σκέψη, θα έλεγα ο Καζαντζάκης. Για μένα, δεν είναι απλά ένας συγγραφέας, είναι ένας αληθινός φιλόσοφος, ένας άνθρωπος σε συνεχή υπαρξιακή αναζήτηση. Δυστυχώς όμως, όπως πολλές φορές συμβαίνει στη χώρα μας, κυνηγήθηκε πολύ όσο ήταν εν ζωή, όχι μόνο από κάποιους θρησκόληπτους αλλά ακόμα κι από την τότε επίσημη λογοτεχνική κριτική.

□ Αν κλείσετε τα μάτια σας, μπορείτε να θυμηθείτε έναν αγαπημένο σας στίχο;

«Και τώρα τί θα γένουμε χωρίς βαρβάρους».

Οι άνθρωποι αυτοί ήσαν μια κάποια λύσις».

Κωνσταντίνος Καβάφης, φυσικά. Μακράν ο αγαπημένος μου Έλληνας ποιητής.

Πιστεύω ότι έχουμε την ανάγκη της αναμέτρησης με τους «βαρβάρους», για να αποφύγουμε τη σκληρότερη μάχη της ζωής

μας: τη μάχη με τον ίδιο μας τον εαυτό.

□ Ποιες παγίδες αποφεύγετε, ώστε ο αναγνώστης να μην παρατάει το βιβλίο στη μέση;

Δεν έχω κάποια «τεχνικά τερτίπια» όταν γράφω. Αυτό που σίγουρα προσπαθώ να αποφύγω είναι οι επαναλήψεις και οι μεγάλες περιγραφές. Μου αρέσει επίσης να έχω τον αναγνώστη σε μια συνεχή εγρήγορση, με μια πλειάδα πληροφοριών, ιστορικών και μη, που δεν άπτονται άμεσα με την ιστορία.

□ Είστε θυμωμένη με όσα συμβαίνουν στην χώρα μας; Τί σας ενοχλεί περισσότερο;

Δεν είμαι απλώς θυμωμένη, είμαι οργισμένη. Οργισμένη, διότι καλούνται να πληρώσουν για όλη αυτή την κατάσταση, άνθρωποι που δεν φταίνε. Άνθρωποι που έχουν δουλέψει πάνω από 35 χρόνια στη ζωή τους, βλέπουν ξαφνικά τη σύνταξή τους να μειώνεται χωρίς καμία απολύτως δικαιολογία.

Και κυρίως αυτό που με ενοχλεί περισσότερο είναι όλο αυτό το κλίμα φόβου και ανασφάλειας, που έχει δημιουργηθεί και που μας κάνει όλους να ζούμε σε κατάσταση ψυχολογικής τρομοκρατίας.

□ Ποια είναι η γνώμη σας για το πολιτικό γίγνεσθαι στην Ελλάδα του Μνημονίου; Πώς σκέφτεται το μέλλον μια συγγραφέας, η οποία βλέπει τους πολιτικούς να φέρονται όπως οι καπετάνιοι που εγκαταλείπουν το καράβι σ' ένα ναυάγιο, ενώ ο κόσμος πνίγεται;

Λυπάμαι που το λέω, αλλά δεν τρέφω καμία εκτίμηση για τα πολιτικά πρόσωπα στην Ελλάδα, κυρία Δούλη. Επανελημμένα έχουν φανεί κατώτερα των περιστάσεων. Αν και προσπαθώ με χίλιους δυο τρόπους να παραμείνω αισιόδοξη και να βλέπω το μέλλον χρωματιστό, δυστυχώς το τέλος του τούνελ φαντάζει απίστευτα μακρινό.

□ Είστε από τους ανθρώπους που βλέπουν το ποτήρι «μισογεμάτο» ή «μισοάδειο», κυρία Βόικου;

Μέχρι πριν λίγο καιρό θεωρούσα τον εαυτό μου άκρως αισιόδοξο άνθρωπο. Δυστυχώς όμως τον τελευταίο καιρό βλέπω σχεδόν μόνιμα το ποτήρι «μισοάδειο» και αυτό με εξοργίζει ακόμα περισσότερο.

□ Περπατώντας στον δρόμο, τί θα μπορούσε να αιχμαλωτίσει το βλέμμα σας;

Οι γελαστοί άνθρωποι. Μου αρέσουν απίστευτα οι ξέγνοιαστοι άνθρωποι. Πάντα μαγνιτίζουν το βλέμμα μου.

□ Με τί γελάτε και τί μπορεί να σας κάνει να δακρύσετε;

Η αλήθεια είναι ότι τον τελευταίο καιρό, δεν γελάω πολύ εύκολα. Ωστόσο, μπορώ να γελάσω με απλά καθημερινά πράγματα, όπως μια αστεία γκριμάτσα της κόρης μου ή μια ζαβολιά του σκύλου μου. Αντίθετα, δακρύζω πολύ εύκολα: με το κλάμα ενός παιδιού, το διάβασμα ενός συγκινητικού βιβλίου, τη σκηνή μιας ταινίας...

□ Ισχύει αυτό που λέγεται, ότι για να γράψει κάποιος πρέπει να έχει διαβάσει πάρα πολύ;

Χωρίς να είμαι απόλυτη, πιστεύω ότι δεν μπορείς να γίνεις συγγραφέας αν δεν έχεις περάσει πρώτα από το στάδιο του αναγνώστη.

□ Το τελευταίο σας βιβλίο «Πικρό Γλυκό λεμόνι» είναι και πάλι ιστορικό. Η πένα σας είναι πολύ δυνατή στο ιστορικό μυθιστόρημα. Γιατί σας εμπνέει το συγκεκριμένο είδος;

Κατ' αρχάς μου αρέσει η ιστορία. Θεωρώ ότι μελετώντας την, μπορούμε να αποφύγουμε πολλά λάθη, αλλά μάλλον οι πολιτικοί μας δεν θέλουν να μάθουν διαβάζοντας ιστορία.

Λατρεύω ωστόσο τη διαδικασία της έρευνας που χρειάζεται το ιστορικό μυθιστόρημα. Βυθίζομαι σε διάφορες πηγές και ανακαλύπτω πράγματα που δεν τα γνώριζα. Όλη αυτή η διαδικασία για μένα είναι ιδιαίτερα μαγική.

□ Θεωρείτε ότι οι σπουδές στην Ιστορία της Τέχνης έχουν συνεισφέρει στο να γίνετε τόσο καλή στην αναλυτική και πολυδιάστατη εμβάθυνση του χαρακτήρα των ηρώων σας;

Ειλικρινά δεν ξέρω να σας απαντήσω. Εάν έχει γίνει κάτι τέτοιο, πάντως δεν είναι συνειδητό.

□ Ποιες είναι οι ιδανικές συνθήκες για σας κατά τη συγγραφή ενός βιβλίου σας;

Γράφω πάντα απογευματινές και νυχτερινές ώρες. Εκείνες οι ώρες, είναι οι ώρες ηρεμίας για μένα, οι ώρες δίχως το άγχος της καθημερινότητας.

Ιδανικές συνθήκες θα χαρακτήριζα βραδινή ώρα, με αγαπημένη μουσική κι ένα ποτήρι κρασί δίπλα. Η ώρα της χαλάρωσης είναι συνώνυμη με την ώρα της δημιουργίας.

Η ΣΟΦΙΑ ΒΟΪΚΟΥ γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Σπούδασε γαλλική φιλολογία στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στο Πανεπιστήμιο Sophia Antipolis της Νίκαιας, στη Γαλλία, στον τομέα της Επικοινωνίας και του Πολιτισμού των χωρών της Μεσογείου. Σπούδασε επίσης Ιστορία της Τέχνης στην Ecole du Louvre στη Γαλλία. Έχει διδάξει Θεωρία της Επικοινωνίας και Ιστορία της Τέχνης στην ιδιωτική εκπαίδευση, ενώ για χρόνια διηγήθηκε μόνιμη στήλη για τα εικαστικά δρώμενα σε διάφορα πολιτιστικά περιοδικά της

Θεσσαλονίκης. Έχει ασχοληθεί με τη μετάφραση βιβλίων και έχει γράψει δύο παραμύθια για παιδιά, ενώ από το 1997 δραστηριοποιείται επαγγελματικά στο χώρο της διαφήμισης και επικοινωνίας. Έχοντας περάσει από τη θέση της κειμενογράφου και καταλήγοντας διευθύντρια δημιουργικού, πολλές διαφημιστικές καμπάνιες φέρουν την υπογραφή της. Μιλάει αγγλικά, γαλλικά και ισπανικά. Είναι παντρεμένη και έχει δύο παιδιά. Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν τα μυθιστορήματά της ΠΙΚΡΟ ΓΛΥΚΟ ΛΕΜΟΝΙ, ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΣΗΜΑΔΙ και ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ.

□ Έχουμε κάτι καινούριο να αναμένουμε από σας;

Άμεσα όχι. Το «Πικρό Γλυκό Λεμόνι» έχει λίγους μήνες που κυκλοφόρησε κι απαιτήσε αρκετή έρευνα για τα ιστορικά στοιχεία που περιέχει.

Εννοείται ότι γράφω, πάντα γράφω, αλλά αυτή τη στιγμή δεν έχω ολοκληρωμένο κάποιο βιβλίο.

□ Τί είναι εφήμερο και τί παντοτινό, κατά τη γνώμη σας;

Εφήμερο είναι ό,τι βλέπουν τα μάτια μας κι αισθάνεται το κορμί μας. Παντοτινό, είναι ό,τι βλέπει κι αισθάνεται η καρδιά μας.

□ Ποια είναι η γνώμη σας για τη φιλία; Διατηρείτε φιλικές σχέσεις;

Πιστεύω ότι όποιος άνθρωπος έχει αληθινούς φίλους είναι πραγματικά πλούσιος. Έχω διατηρή-

σει φιλίες από τα σχολικά μου χρόνια. Είναι λίγες αλλά δυνατές. Ξέρω ότι βρίσκονται δίπλα μου, ακόμα κι αν είναι χιλιόμετρα μακριά μου.

□ Ποια είναι η εντονότερη στιγμή στη ζωή σας, που δεν πρόκειται να ξεθωριάσει ποτέ από το βιβλίο του μυαλού σας;

Δύο στιγμές: η γέννηση του γιου μου και η γέννηση της κόρης μου.

□ Τί έκπληξη θα θέλατε να σας επιφυλάξει η ζωή σας;

Δεν μου αρέσουν πλέον πολύ οι εκπλήξεις, διότι δεν είναι πάντα ευχάριστες, κι έχω ζήσει πολλές δυσάρεστες εκπλήξεις.

Θα επιθυμούσα μια ήρεμη ζωή, χωρίς ιδιαίτερα σκαμπανεβάσματα. Το ξέρω ότι ακούγεται λίγο βαρετό, αλλά σε αυτή τη φάση της ζωής μου αποζητώ την ηρεμία.